

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

O našem političnem položaji.

IX.

Napad na slovenske poslance. — Razžaljenje slovenskega naroda. — „Zadoščenje in stvarne koncesije“.

(Dalje.)

O lanskim božičnih praznikih govorilo se je po Ljubljani, in ta govorica je šla tudi v druga mesta, v Novo mesto, Kranj, Trst, v Gorico, iz mest pa v vasi, da mogo in morajo slovenski poslanci podpirati vlado, ker ona mnogo obljublja in tudi mnogo stori za slovenski narod, za njegov napredek, in ker je dala zadoščenje, potrebno vsled govora ministra Gautscha.

A kaj je to — zadoščenje?

To, da je bil neki okrajni glavar po disciplinarni preiskavi, izvedeni proti njemu, premeščen iz Kranjske v drugo kronovino, in sicer v kronovino, kjer prebivajo večinoma Slovenci in Hrvatje, in to, da je minister bogočastja in nauka hipno rešil ugodno dva priziva za slovenske šole v Koroški in onega za slovenske šole v Trstu.

Drugega ne vemo ničesar in drago bi nam bilo, če bi nam „slovenski poslanci“ mogli pokazati še kaj drugega. Bojimo se pa, da tega ne morejo, ker bi sicer tudi to povdarjali.

Zadoščenje torej, koncesija, da se more in mora podpirati vlada, katere član je tako govoril proti slovenskim poslancem in slovenskemu narodu, je to, da se je premestil jeden okrajni glavar iz Kranjske v drugo kronovino slovensko-hrvatsko in da so se trije prizivi za slovenske šole povoljno rešili!!

Da bi se bile odstranile vse tiste krivice, katere so navedli v proračunski razpravi poslanci: Klun v dveh govorih, Gregorčič v dveh govorih. Povše, Gregorec, Ferjančič, vsak v jednom govoru, o tem niti govora ni. Od vseh onih mnogobrojnih krivic — naj se potrudijo gg. čitatelji pregledati jih, kakor smo jih na kratko priobčili v jednom prejšnjih poglavij — odstranijo naj se samo štiri.

Lepo zadoščenje, krasne koncesije za podpiranje vlade, kaj ne?!

Dotični okrajni glavar se je nekolikokrat razžaljivo izrazil o slovenskem narodu in o nekaterih osebah tega naroda; zaradi tega bil je jedenkrat tudi sodno kaznovan, sedaj pa premeščen s Kranjskega v drugo kronovino slovensko-hrvatsko. In s tem je dovolj rečeno, da se označi to jedno zadoščenje, ta jedna pridobitev „slovenskih poslancev“!

Iz časopisov je sedaj znano, da je začela c. kr. vlada preiskavo glede prošenj za slovenske šole v Trstu, celo za šole v Gorici, katerih slovenski poslanci niso omenjali v svojih govorih. Radostno bomo pozdravili dobri uspeh teh preiskav, čim preje, tem rajše. Dokler ga pa ne vidimo, nečemo o tem govoriti. Rečemo naj samo, da bi bili slovenski poslanci to, kar so storili koncem leta 1891., lahko storili in morali storiti vsaj dve leti poprej.

Povoljno rešitev dveh prizivov za slovenske šole na Koroškem smatramo kot pridobitev za naš tlačeni narod v tej deželi: kot pridobitev za druge ondote šolske občine, kolikor je moči vzeti rešitev onih dveh prizivov kot načelo in kolikor se ne bode nadaljevalo mešetarenje, kakeršno se je prve mesece 1892. leta res godilo, ko so ustanovitev slovenskih šol zavirala sama oblastva in njih predstavniki.

Ko je pa vse tako res, vprašamo: ali je vlada, ali je šolska uprava storila s tem kaj takega, česar

po zakonu ni storiti dolžna in kar ni, da po zakonu mora storiti?! Ali je s tem jednim činom odstranila vse krivice, katere se gode slovenskemu narodu po izpovedi samih slovenskih poslancev?! Ali je s tem činom dan vsaj stoti del zadoščenja za vse žalitve, katere je storil minister bogočastja in pouka v svojem govoru dne 13. novembra 1892?! Ali so to vse pridobitve, s katerimi se gg. poslanci hvalijo?! To naj so koncesije, zaradi katerih mogo in morajo podpirati vlado in odobravati sistem, po katerem se vlada?! To je praktična politika?! A tudi to jedno pridobitev, ali jo smejo „slovenski poslanci“ pripisati sebi in samo sebi ter svojemu delovanju?!

(Konec prih.)

Adresna debata v hrvatskem saboru.

V Zagrebu 17. avgusta.

Včeraj začela se je v hrvatskem saboru debata o adresi, s katero je odgovoriti na kraljevi reskript. Večina sestavila je in vzprejela bo adresno brez vsake politične barve, brez vsake tendence, pusto parafrazo kraljevega reskripta. Stranka prava predložila je svoj posebni načrt ter ga zagovarja jako srečno.

Pravaški adresni načrt naglašja najprej, da kraljevski reskript ničesar ne omenja o premembi državnopravnega, že 25 let obstoječega razmerja mej trojedno kraljevino in Ogersko ter izreka naravnost, da reskript ni pomiril bojaznjiv naroda. Hrvatski narod ima izvršiti veliko kulturno misijo. Ta misija mu nalaga dolžnostij proti samemu sebi in proti drugim. Te dolžnosti spolnjeval bo narod rad in zvesto. Hrvatski narod prebiva na vsem jugu monarhije. Zemlja je hrvatska, morje je hrvatsko. To svedoči 1300letna preteklost in tudi sedanjost. Narod ima sveto dolžnost ohraniti, čuvati in konsolidovati ta svoj dom in delovati na njega gospodarski preporod, ker mu ta osigura narodno eksistencijo. Odkar je propadel absolutizem, deluje narod na to, da ovira vse, kar bi mu utegnilo biti v škodo pri izvrševanju te naloge, zlasti pa se upira naredbam, katere so nevarne njega eksistenciji in bodočnosti. To je dalo saboru l. 1861. povod, da je ukrenil adresno v tem zmislu, a l. 1866. storil ukrep, s katerim je protestoval proti temu, da bi krona svojevoljno organizovala deželni zbor in uvedla nov volilni red ter izjavil, da zmatra volilni red iz l. 1848. jedino veljavnim. Samo sabor, ki ga je volil narod in ki je izraz narodove volje, more čuvati šiviljske interese narodove. Oktrovanega sabora se narod sicer ne more ubraniti, tolažbo pa ima, da je zmagala samo sila, da se pa svojemu pravu ni odpovedal. — Signatura naše dobe je gospodarski boj. Zmaga je gotova le, če je narod svoboden, da more porabiti vse svoje sile zanj. Komur se sile odtegujejo, ta propada. Prav zato je kralj v reskriptu z l. 1866. priznal ter pozneje v inavguralnem diplomu in v svoji prisegi pripoznal za Ogersko in za Hrvatsko jedno ter isto: ustavo, zakonito neodvisnost, svobodo in teritorialno integriteto. — To so glavne točke hrvatske, iz prava snujoče se avtonomije, ki je bila v veljavi skoro 800 let in kateri se narod ni nikdar pravno-veljavno odpovedal. Ogerska držala se je svoje avtonomije, svoje ustave, neodvisnosti in svobode ter zadnjih 25 let silno napredovala. Isto tako želi tudi Hrvatska napredovati in mogla bi to storiti, da se jej povrnejo odvzeta prava. Hrvatska tirja tisto pravo za-se, kakeršno ima Ogerska, to se snuje iz starih zakonov in inavguracijskega diploma in kraljevske prisega.

Sabor, ki je l. 1868. sklopil nagodbo, poznejšnji sabori, ki so jo ponovili, niso respektovali ukrepa z l. 1861. o ilegalnosti sabora niti reskripta z l. 1866. niti inavguracijskega diploma in kraljevske prisega, nego sklenili z Ogersko nagodbo, s katero se ni izvršila teritorialna integriteta, pač pa uničila ustavna nezavisnost in svoboda Hrvatske. Dočim so naši predniki, vzprejemši pragmatično sankcijo, vse to naglašali, dočim je to ogerska regnikolarna deputacija l. 1866. izrecno pripoznala, je danes vsled nagodbe Hrvatska politično in gospodarsko uničena ogerska domena. Uprava in zakonodavstvo je v rokah ogerskega ministrskega predsednika, ban, ki je bil prej podložen samo kralju ni od Ogerske povse neodvisen, imenuje se na predlog ogr. vlade, ki odloča v vseh rečeh. Prav takšen je volilni red. Samo 2 % prebivalstva imata volilsko pravo, a volja vlade je pri volitvah odločilna. Sabor hrvatski je ogerska korporacija, zborujoča na hrvatskih tleh. Tudi tiskovna svoboda je takšna. Nagodba odvzela je saboru pravo, sklepati o celi vrsti najvažnejših rečij. — Načrt navaja tu mnogo stvari, iz katerih izhaja državna suverenost Hrvatske in dokazuje potem, da je Hrvatska v finacijskem oziru žrtve Ogerske, ker mora vsako leto milijone dati Ogerski. Isto tako so tudi vse trgovinske in prometne naprave samo v korist Madjarom, a na domačih tleh se morajo domačini umikati tujcem. Završuje popis stanja naroda hrvatskega sklicuje se načrt na besede reskripta z l. 1850., s katerimi se izreka cesarska zahvala za sijajno zvestobo in udanost ter nebrojne, prostovoljno storjene žrtve v korist državi in tirja povrnitev Hrvatski pristojnih prav.

Debata o adresi je jako zanimiva. Pravaši dr. Frank, dr. Anton Starčević dr. Mile Starčević zagovarjali so načrt izvrstno, a vsa tendenca njihovega govora je bila ta, da bi pošten despotizem, strog ali pravičen absolutizem bil narodu v dosti večjo korist, kakor sedanja navidezna ustavnost.

V debato posegli so seveda tudi pristaši madjaronske stranke, mej njimi sam ban, a v stvarnem pogledu niso mogli ni jedne trditve v načrtu ovreči. Prekarakteristično je, da se je drznil srbski poslanec pop Jovanović javno v saboru sramotiti hrvatski narod, imenovati državno pravo hrvatsko kost, na kateri ni mesa, ter je primerjati Košuthovemu bankovcu. Žalostno!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 19. avgusta.

Grof Taaffe.

Praški in Graški listi beležijo senzacionalno, a le malo verjetno vest, da namerava grof Taaffe odložiti portfelj notranjih rečij ter ostati le še ministrski predsednik, minister notranjih rečij, pa da bode postal ali grof Kielmansegg, sedaj nižjeavstrijski namestnik, ali pa grof Thun, češki namestnik. Da je ta vest verjetna, ne trdi nihče, naglašja se pa, da ima grof Thun pred seboj še lepo državniško bodočnost in da utegne v izvestnem slučaju nastopiti celo politično dedščino po grofu Taaffe.

Madjarska nesramnost.

Madjarski poslanec Pazmándy denuncira v nekem Budimpeštanskem listu častnike tistega polka, ki je nastanjen v Karlovu na Sedmograškem, na uprav perfiden način. Govoreč o silni razburjenosti mej rumunskim narodom, trdi ta možak, da so tega deloma krivi častniki, ker cele noči po gostilnah rumunske peami popevajo in mej soboj samo rumunski govoré, dočim ne hodi nihče v madjarsko gledališče. Pazmándy svetuje določiti mejo, do ka-

ere je smeti kazati svoje nemadjarstvo, a vsakega, ki prekorači to mejo, da je potlačiti in niti. — Lepi nazori!

Prepovedana slavnost.

V Ogerskem Brodu na Moravi ukrenilo je ondotno učiteljsko društvo postaviti velikemu Amosu Komenskemu dostojen spomenik ter v to svrhu nabralo zadostnih sredstev. Mestni občinski svet dovolil je učiteljskemu društvu, da postavi spomenik na najlepšem trgu v mestu nasproti spomeniku Device Marije. Klerikalno-konservativna stranka se je zoper to, kar so dovolili nemški liberalci češkemu učiteljem, močno upirala in tudi res izposlovala, da se je za te dni določena slavnost odkritja uradno prepovedala.

Vnanje države.

Koburžan govori.

Na slavnostnem banketu, katerega je priredil Koburžan v proslavo obletnice, kar je po milosti Stambulova a proti volji naroda zasedel prestol bolgarskega kneza, govoril je nastopno: Veseli me, da se po dolgi odsotnosti vračam zopet mej vas. Pot v inozemstvo, kjer se Bolgarska vedno s spoštovanjem imenuje, dala mi je priliko prepričati se, kako tesne so zveze, ki me vežejo z domovino in z Vami. Posebno pa me je osrečil iskreni, entuzijastični vzprejem na angleškem dvoru in pri zastopnikih javnega mnenja na Angleškem, kakor tudi intelektualne zveze z odločivnimi in uplivnimi krogi političnimi v raznih krajih. V našem stanju so to lepi uspehi. Srečnega pa se tudi čutim, da je moj siceren izkazal narodu zlasti pa mojemu prvemu ministru svojo blagonaklonjenost. Ministru bodi pri tej priliki izrečena zahvala za vodstvo državnih poslov za časa moje trimesečne odsotnosti. — Ako pomislimo, da je Koburžan šel zaradi razpora s Stambulovom na potovanje, moremo ceniti iskrenost te napitnice a spoznati tudi namen bahaškemu povdarjanju zvez z uplivnimi in odločivnimi krogi v Evropi.

Vojaške slavnosti v Berlinu.

V Berlinu vršé se dan na dan vojaške slavnosti, prirejane z velikim sijajem, katerih se cesar vedno udeležuje. Primernih nagovorov mu seveda ne zmanjka. Samo na banket garde polka ni bilo cesarja. Obljubil je bil sicer priti, a zadnje uro odklonil, zato ker je zvedel, da prideta na banket tudi bivša častnika tega polka — grof Herbert in grof Viljem Bismarck.

Novo angleško ministerstvo.

Včeraj bila je zadnja seja angleškega parlamenta pred daljšimi počitnicami. V sredo poljubil je Gladstone angleški kraljici roko, in ji predstavil nove ministre. Odstopivši ministri izročili so potem uradne pečate svojim naslednikom in potem se je vršila prva ministerska seja. Po angleških zakonih podvreči se mora vsak minister novi volitvi. Parlament je ukrenil dotično naredbo in se potem razšel. — Gladstoneovo glasilo „Daily News“ piše o uanji politiki: Lord Rosebery vé kot državnik, da nobena liberalna vlada ne more izhajati, če ne ravna popolnoma v soglasji s parlamentom. Salisbury bil je nezaupen in molčeč. Parlament bode pazil, da ne stopi vlada v nikakešno, še tako indirektno zvezo z alijancami, ker je njega smoter le mir.

Dopisi.

Iz Kamnika 17. avgusta. [Izv. dop.] (Desetletnica pevskega društva „Lira“.) V soboto 13. t. m. naznanil je grom možnarjev z Malega grada, da se bliža za Kamnik imeniten dan, ko bode praznoval važno slavnost; zvečer istega dne svirala pa je po ulicah našega mesta vrla Domžalska godba. Dne 14. t. m. zjutraj ob 4. uri bila je budnica. Ob 7. uri pričela so se zbirati tukajšnja društva ter ob 1/8. uri nastopila pred mestno hišo. Tu izročili sta s primernim nagovorom gospici Ivanka Čebulj ter Mici Rot društveni zastavi krasen trak z napisom „V spomin desetletnice — Kamniške Slovenke“. — Potem, ko se je g. predsednik „Lira“ za darovani trak vsem zavednim darovateljicam doneskov, posebno pa omenjenima za požrtvovalnost zahvalil, odkorakala so društva v farno cerkev k sv. maši, pri kateri je bilo društvo „Lira“. Te sv. maše udeležili so se razen tukajšnjih društev, t. j. veteranci z zastavo, ognjegasci in „Lira“, tudi še semkaj došlo ognjegasno društvo iz Tržiča. Po maši bil je vzprejem gostov na kolo-dvoru. Ko so došli gosti iz voz izstopili ter se vse pevska in ognjegasna društva po abecednem redu uredila, vršil se je pozdrav.

Načelnika zaveze kranjskih ognjegascv pozdravila je gđc. Marija Adamič v krepkih besedah, ter mu v spomin izročila šopek, napravljen iz planinskih cvetic.

Pevska društva „Hajdrih“ iz Proseka, „Slavec“ iz Ljubljane, ter pevski zbor bralnega društva v Kranji, pozdravila pa je gospica Barbka Medved,

ter se je izročil g. predsedniku društva „Hajdrih“ tudi šopek planinskih cvetic, zastava društva „Slavec“ okrasila se je z trakom, kateri je imel napis: „Lira“ — „Slavcu“, ona bralnega društva iz Kranja pa z vencem.

Ognjegasno društvo je pa zastavi ognjegascv iz Begenj tudi darovalo venec z trakom.

Po končanem pozdravu bil je sprejeto po mestu, tak, kakršnega Kamnik ni še videl do sedaj. Pred mestno hišo, po končanih pozdravih, zapeli so vsi pevci „V boj“ — katera pesem se je pela prav izborno. Gasilcev bilo je vseh nad 300, a pevcev 92.

Potem pričelo se je zborovanje gasilne zaveze, pevci pa so odšli v čitalnico, kjer je bila skupna vaja. Ob 1. uri imeli so pevci skupen obed v gostilni „pri Kristofu“. Da so se vrstili navdušeni govorji z ubranim petjem, pač ni treba omeniti, ob 4. uri pa se je pričel koncert „Lira“. Koncerta udeležilo se je nad 800 ljudij, veliko jih je pa moralo oditi zaradi pomanjkanja prostorov.

Vspored koncertu bilo je pravo tekmovanje pevskih društev, — kajti vsa društva pela so tako izborno, da so se morale večinoma vse točke ponavljati, ter ni bilo pohvali ne konca ne kraja. Posebno je omeniti zbor „Cigani“, v katerem se je odlikoval posebno tenor-solo g. A. Stefančič. Mešani zbor „Pozdrav“ napravil je velik utis, ter je bila občna želja, da bi „Lira“ gojila vedno tudi mešano petje.

Zadnjo točko programa „Jadransko morje“ pelo je zopet vseh 92 pevcev, kar dosedaj v takem številu v Kamniku še ni bilo. Slavnosti udeležil se je tudi oddelek pevcev pevskega društva „Ljubljane“ ter 6 pevcev pevskega društva „Adrija“ iz Barkovelj pri Trstu. Po koncertu odšli so mnogi gosti domov, pevski društvi „Hajdrih“ in „Slavec“ ter nekaj družih pevcev ostalo pa je še tukaj ter je bila potem v prenapolnjeni dvorani gosp. Fišer-ja prosta zabava.

Slavnosti udeležil se je tudi gosp. državni poslanec Naber goj. Na napitnico g. župana Močnika zahvalil se je v prav jedratih besedah, ter izrazil svoje veselje, da je prisoten bil tako imenitni slavnosti.

Pevskega društvu „Lira“ došli so nastopni brzojavi:

Brežice. — Dragi Liraši. Žal nemorem vzleteti k Vam, a ne reke ne gore mi ne branijo, da sem srcem in duhom danes mej Vami, saj kar srce mi zmore iskrenih želj, kar duh blagih mislij, vse vedno gojim za našo sveto narodno stvar. Zato Vas iz daljine srčno pozdravljam. Bog živi slovensko „Liro“! — Stanič.

Gornji grad. — Krepko se razvijala in nam budila narod k spoštovanju samega sebe in odločnosti, ker sicer propademo. — Gasilno društvo v Gornjem gradu.

Litija. —

Doni pesem, brate družji,
Domovini vsak naj služi,
Kogar tvoja moč budi,
Oj slovenska pesem ti!

Bratski pozdrav in gromoviti živeli! — Pevsko društvo „Zvon“.

Litija. — V duhu z Vami se radujoči, Vam kliče gromoviti „Živio“! — Srečko Koklič, Franjo Ferlan, Gustav Černe, Pavel Černe, Anton Bercon.

Poličane. —

Le zvóni „Lira“ še naprej,
Kakor zvonila si doslej,
Le budi rod in blaži ga,
Tolaji ga in straži ga. — L-k.

Šoštanj. — V duhu z Vami, pevci slovenski. Naprej „Lira“ in čuvaj pesen slovensko! — Slovensko pevsko društvo.

Sinj. — Gromoviti „Živio“ z obrežja sinje Adrije! — Novak.

Trst. — Iz grl zbranih pevcev ori naj glasno slovenska pesem. Živeli pevci! — „Tržaški Sokol“.

Trst. — K desetletnici pevskega društva „Lira“ na divnem Gorenjskem presrečna čestita. — Odbor „Slovenskega pevskega društva v Trstu“.

Zagorje. —

K desetletnici Ti kliče
Kedar najhuje v svetnem boji
Divjal vihar krog Tebe bo,
Z močjo novo sred divje sile
Vrla „Lira“ stoj trdnó!

Živela „Lira“, živeli udeleženci! — „Zagorski Sokol“ in „Bralno društvo“.

Iz Novega mesta, 18. avgusta. [Izv. dop.] (Naše poštno poslopje.) Naša mestna občina kupila je nekdanje vojaško oskrbovalno skladišče in bolnico za 15.000 gld, kar je vsakdo odobral, ker je poslopje zelo prostorno in ima zelo velik vrt. Včeraj pa je dokaj velika komisija ogledovala to hišo in v komisiji bil je tudi poštni komisar iz Trsta ter se je sklenilo, da se tam namesti naša

pošta in za potrebno prezidanje vporabi še 6700 goldinarjev in pošta bi plačevala 800 gld. najemščine na leto in kakor hitro bode vse gotovo bode naša pošta izključno erarična. To je vse prav lepo, toda pomisleke le imamo, zakaj naj se pošta iz sredine mesta na konec prenese, ko je vendar dosedanja gospodinja pl. Fichtenau pripravljena vse potrebno ukreniti, da se ustreže erarju? Našim trgovcem in marsikomu drugemu ne bode se s tem prav nič ustreglo in mnogo zabavljic smo že čuli o tem postopanju, o katerem bi lahko še kako besedo spregovorili. Čudno, pri Vas v Ljubljani dalo se bode 100.000 gld. samo za prostor, da ostane pošta na lepem prostoru, pri nas se pa iz najlepšega prostora sili k pokopališču; kje je tu doslednost? Upamo in že smo čuli, da se bodo naši trgovci pritožili pri ministerstvu gledé tega premeščenja pošte, tako se je vsaj govorilo, mogoče pa je tudi, kar se je že večkrat zgodilo, da se je le hrup zagnal, pritožba ali prošnja pa je izostala ali iz malomarnosti, ali kakega drugega uzroka.

— a —

Iz Slatine pri Rogatci 10. avgusta. [Izv. dopis.] (Župan „Johan Ogriseg“.) Zadnjič je „Slov. Narod“ poročal o nekem Jesche-tu, kateri se ni hotel umakniti z županskega stola. Mi imamo župana „Johana Ogrisega“, katerega se tudi ne moremo znebiti, dasi vsaki dan Boga prosimo, da bi nas tega moža rešil. Mož menda misli, da je za župana v Slatini rojen, akoravno ni mogel spodnje gimnazije izdelati in se kot vojak na Madjarskem ni ničesar naučil.

Ako vprašate, kako je mogel tak mož na županski stol zlesti, Vam povem, da je hud nemškutar in da je samo zaradi te jedine „zasluge“ bil županom izvoljen. Pred kratkim je namreč vladala nemškutarija v večini naših občin, posebno pa na Slatini. Tu so jo posebno podpirali in gojili deželni uradniki z ravnateljem vred, inženir „Miglitsch“, kateremu deželni odbor štajerski za delo skrbi, znani dr. Hoisel iz Celja in nemški „schulverein“. Nezavedno slovensko ljudstvo vbo-galo je te mogotce ter je zaporedoma volilo „Johana Ogrisega“ županom, sebi in deželi v škodo in nečast. „Ogriseg Johan“ moral bi se pa umakniti, ker mu je doba potekla; on se brani na vse kriplje, ker se boji, da pri volitvi propade. Mož ima namreč dosti na svoji vesti in na rovaši.

Kot načelnik krajnemu šolskemu svetu je jako slabo gospodaril; še zdaj morajo vsolane občine dolgove plačevati, katere jim je nakopal. C. kr. okrajni glavar Marek iz Ptuj trdil se je, da bi uredil račune; bil je jako prizanesljiv in popustljiv; zapisal je v opravičenje Ogrisegovo v zapisnik, češ, da ni bil zmožen tako „zamotanih računov“ voditi! Ali je res tako težavno zabeleževati dohodke in izdatke? „Johan Ogriseg“ bil je tudi načelnik obrtniške zadruge in vodil knjige takó, da se je vsa zadeva kazenskemu sodišču ovdala. Ogriseg je še le potem nekaj denarja c. kr. glavarstvu v Ptuj poslal in preiskava se je ustavila. Kak „poštenjak“ da je, to pa je „Johan Ogriseg“ najlepše pokazal letos, ko je že dvakrat sestavljal imenike volilcev za občinski zastop. On se ni brigal za uradni izkaz o predpisani dači; on je hotel sebi in nemčurjem zagotoviti večino v odboru in je te predpise po svojem prenamredil; zanesljive slovenske volilce je izpustil, nemčurje, kateri v občini dače niti ne plačujejo, je vzprejel. Ko se mu je to in drugo po reklamacijah dokazalo, ko je c. kr. okrajno glavarstvo vsled tega vse priprave za volitev in tudi imenik volilcev vseh treh razredov ovrglo, moral bi Johan Ogriseg sestaviti novi imenik vseh volilcev in razvrstiti volilce v tri razrede. Naš župan je to sicer storil, pa spet tako, da se je moralo reklamirati, izpustil je mnogo naših volilcev, razvrstil jih je na dobro nemčurjem, na škodo nam. Pa izmislil si je še nekaj družega, kar je gotovo že tudi pri prejšnjih volitvah prakticiral na škodo slovenski stranki, naredil je dvoje imenikov volilcev; prvi je ležal pri njem na ogled, dokler ni potekel rok za reklamacije; po završenem reklamacijskem postopanju pa je prvi imenik odstranil in prišel je z drugim na dan. Ker smo si mi prvi imenik od besede do besede na tanko prepisali, ker so bile v drugem zopet one napake, zavoljo katerih smo uložili reklamacije, spoznali smo hitro županovo mahinacijo ter smo se pritožili na c. kr. okrajno glavarstvo v Ptuj, ob enem pa tudi ovdali župana Ogrisega c. kr. državnemu pravdnistvu v Celji. Zdaj pa cela zadeva spi; tedne in mesece čakamo,

da glavarstvo reši naš rekurs, da začne državno pravdnístvo kazensko postopati proti županu, pa vse santonj. Ko je nekaj odbornikov pomrlo in tudi namestnikov ni več bilo, poklical je župan Ogriseg ob svojem ljudu v občinski odbor brez volitve, tedaj take, kateri za to niso bili nikdar izvoljeni. Nam se dozdeva, da se naša občina župana „Johana Ogrisega“ z lepa ne bode mogla znebiti. Tistih gospodov pa, katerim je mož tako všeč, kateri odobravajo vse njegovo protizakonito postopanje, prosimo, naj ga vzamejo k sebi! Naša občina potrebuje novega dobrega odbora; volitve morajo se vendar jedenkrat vršiti! Mi ne maramo več čakati, ampak smo sklenili, da se pritožimo proti takemu postopanju po deputaciji pri c. kr. namestniku, pri gospodu baronu Kúbeck v Gradci, katero bode jeden naših poslancev vodil. Bode vendar jedenkrat konec turškega gospodarstva!

Družbe sv. Cirila in Metoda redna VII. vélika skupščina

dne 28. julija 1892 v Postojni.

(Dalje.)

Podružnica za Beljak in okolico je priredila kakor običajno svoje shode dné 11. oktobra 1891 v Ziljski Bistrici, 15. oktobra pa v Ledenicah ter naznanila vspored z deklamacijami, poučnimi govori, igro . . . dotičnemu oblastvu. A ponesrečil se je prvi shod, ker je okrajni komisar dr. Klebl prepovedal vse točke, ki niso strogo upravnega značaja, istotako je bilo tudi pri drugem shodu. Vsled take kratitve društvenega zborovanja je ušlo v roke načelnístvo ugovor proti prepovedi shoda z veselico na visoko deželno vlado v Celovcu, in, ko tu ni bilo uslišano, pri ministerstvu za notranje stvari na Dunaju. Tudi to je sicer ustreglo visoki deželni vladi, da se c. kr. okrajnega glavarstva beljaškega odlok dd. 17. oktobra 1891, št. 19943, odobri in da prepoved še nadalje velja, — a drugi — tudi pritožbi beljaške podružnice — se pa ustreže, kjer se doslovno čita: „Konečno se vsled pritožbe nalaga c. kr. okrajnemu glavarstvu slovenske uloge podružnice za Beljak in okolico družbe sv. Cirila in Metoda tudi v tem jeziku reševati, na kar se naj gleda tudi pri naznanilu tega odloka“.

Prepoved se je utemeljevala s tem, da so veselice po društvenih pravilih izven društvenega delokroga, a državno sodišče — do katerega se je slednjič zateklo hrabro načelnístvo — odločilo je uprav s tem razlogom, to je z ozirom na društvena pravila, da se je družstvu s prepovedjo krati la pravica, katera mu je po osnovnem zakonu osigurana. (Čujte!) In ta zakon je tudi sam ob sebi razumljiv, ker v § 3. društvenih pravil, lit. a—f, so ravno točke, kakeršne so bile na vsporedu, to je predavanja, veselice, igre . . . navedene, s katerimi naj društvo dosega svoj namen, namreč podpira katoliško-parodno šolstvo.

Tako je po vis. državnem sodišču stvar za družbo ugodno rešena. Zato gre hvala vstrajnosti vodstvenega člana dr. Dečka iz Celja. (Živio!)

Kakor so koroške podružnice sijajen vzgled ob zborovanjih svojim sestram, tako se je odlikovala tudi letos Slovenjegraška podružnica, ki je v svoji okolici zborovala jed enajstkrat ter si tako privabila tudi najviše število družbenikov, namreč 562. Tej najbližja pa je dična ženska podružnica v Gorici s 349 družbenicami. Vzgle d slovenjegraške podružnice jela je posnemati v zadnji dobi podružnica Ptuj ska in je takoj dosegla lep v s p e h. (Živele!)

Taki vspodbujevalni vzgledi, o katerih so čitali rodoljubi v časnikih, utegnili so imovitejše nagniti, da so prihiteli s polno roko družbi na pomoč. Vodstvo se čuti srečno, da po I. skupščini letos zabeleži največje število novih pokroviteljev. (Živio!) Od lani so pristopili: Tek. št. 55. Slovenski in hrvatski abiturijenti l. 1891 vsled dohodka svoje dijaške veselice v Ljubljanski čitalnici z vsoto 174 gl. 56. Ob petindvajsetletnici svojega mašništva na dan svojega godu župnik Jernej Ramoveš. 57. Odbor za nameravani slovesni v s p r e j e m novega župnika Trnovskega v Ljubljani, Ivana Vrhovnika, razdelil je nabrani denar po slavnem mestnem magistratu tako, da pripade pokroviteljstva naši družbi, in postane Trnovska župnija pokroviteljica. 58. Župnija sveti Ivan pri Trstu. 59. Mokronoška podružnica vsled izvanredno nabrane vsote 110 gl. 60. Peter Majdič, veletržec v Celju, počastil je žensko podružnico v Št. Jurju in sebe postavši njen pokroviteljski družbenik z vsoto 100 gl. 61. Ljubljanski bogoslovci

leta 1892 z vsoto 100 gl. 62. Istotako Marborski bogoslovci. 63. Cerkljanska župnija na Gorenjskem po zastopniku Radoslavu Hočvarju z 105 gl. 64. Župnija Višnja Gora. 65. Martin Luxa, posestnik in gostilničar na Proseku. 66. Slovenski Goriški bogoslovci l. 1892. 67. Iz daljne Amerike letos beležimo prvi znameniti dar 333 gl., ki ga je naši družbi naklonil naš rojak Josip Zalokar z naročilom, da se vpiše mej pokrovitelje. „Gorjanski Dom“ na Gorenjskem s 111 gl. Pooblaščenec je njegov predsednik (ozir. namestnik). 68. „Vas Podholm“ pri Blejskem jezeru s 111 gl. Zastopnik: duhovni predstojnik Gorjanske fare. 69. Jožef Zalokar, duhovni pastir v Red Jacketu, Michigan, United States of North America s 111 gl. 70. Litijske in Šmartinske Slovenke III. po zastopnici gospoj Mariji Zoretovi, soprogi Šmartinskega župana. 71. Ivan Gerdol, posestnik v Škorklji pri Trstu. 72. Karol Miklavčič, župnik v Žminju v Istri. 73. Dr. Fran Stor, odvetnik v Ljubljani. 74. „Ljubljanski Sokol“. 75. Zmagoslav Rohrman, posestnik in tovarnar v Rudolfovem. 76. Slovenski visokošolci leta 1892 na Dunaji s 107 gl. 77. Gospá dr. Tavčerjeva. 78. Gospica Arcetova. 79. Gospá Souvanova. 80. Gospá Fani Ravniharjeva. 81. Gospá dr. Storova. 82. Čitalnica v Planini. 83. Gospá Marija Bratanič iz Celja s 500 gl.

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Monsignore Ignacij Orožen — zlatomašnik.) V stolni cerkvi v Mariboru daroval je v ponedeljek prelat in infilirani stolni dekan lavatinske škofije preč. g. Ignacij Orožen zlato mašo. Zaslužni slavljenec rodil se je dne 30. januarja 1819 v Laškem trgu in bil posvečen v mašnika dne 4. avgusta 1842. Kot kapelan služboval je najprej v Žavcu, potem pa v Celji, odkoder je prišel l. 1854 za župnika v Braslovče. Že v Celji zanimal se je Orožen za zgodovinske študije in obelodanil l. 1854 zanimivo in korenito pisano „Celjsko kroniko“. L. 1865. premeščen je bil Orožen na faro sv. Križ pri Slatini ter dne 24. septembra 1867 povišan za kanonika v Mariboru a l. 1884 postal je stolni dekan. Kot semeniščni ravnatelj, kot član dež. šolskega sveta štajerskega in kot učenjak stekel si je toliko zaslug, da ga je cesar odlikoval z redom železne krone III. vrste. Monsignore Orožen je znan čez meje ožje svoje domovine kot neutruden historik, čigar dela so za lokalno zgodovino slovenskega Štajerja velikanske važnosti. V slovenskem jeziku objavil je razen že imenovane „Celjske kronike“ tudi životopis „Michael Plaskan, farnešter in dekan pri sv. Frančišku v Stražah“, v nemškem jeziku pod zaglavjem „Das Bisthum und die Diocese Lavant“ pa je izdal od l. 1868 do l. 1890 sedem zvezkov, v katerih je nagomilal plod svojega preiskavanja. Vzgle d e n duhovnik vedel je zlatomašnik stanovske svoje dolžnosti vedno spravljati v soglasje z dolžnostmi rodoljuba in zato mu kličemo pri tej priliki tudi mi: Na mnogaja ljeta!

— (III. društvena cestna dirka) kluba slov. biciklistov „Ljubljana“ bode v nedeljo, dné 21. avgusta 1892. leta na cestni progi Št. Vid-Ljubljana. Konečni cilj pri Koslerjevem vrtu. Mej dirko in po končani dirki svira c. in kr. vojaška godba pešpolka št. 17. Vstopnina h koncertu na vrt 20 kr. za osebo. Sedež v paviljonu mej dirko 1 gl., veljaven tudi za vstop h koncertu; sedež pri cilju 50 kr., vstopnina v zaprti prostor 10 kr. Blagajna otvri se ob polu 3. uri popoldne. V slučajni neugodnega vremena preloži se dirka na prihodnje nedeljo dne 28. avgusta 1892. Imenik dirkačev: Dirka na 5 kilometrov. 1.) Bohinec Zmagoslav, 2.) Ravnihar Vladimir, 3.) Seunig Ivan, 4.) Stiasny Ljudevit, 5.) Supan Ivan. Dirka na 2 kilometra. 1.) Benčan Matija, 2.) Jakopič Josip, 3.) Majdič Fran, 4.) Pehani Rudolf, 5.) Rus Josip, 6.) Stermecky Josip, 7.) Supan Ivan. Dirka na 10 kilometrov. 1.) Bohinec Zmagoslav, 2.) Fürsager Lavoslav, 3.) Koželj Ernest, 4.) Majdič Fran, 5.) Ravnihar Vladimir, 6.) Seunig Ivan, 7.) Stiasny Ljudevit. Vspored jutri.

— (Promenadni koncerti.) Vojaška godba svirala bode dné 19., 23. in 25. t. m. v Tivoliju, dné 22. in 24. t. m. pa v Zvezdi vselej ob 6 uri popoldne.

— (Osobni promet na državni železnici) bil je minula dva praznika tako velik, kakor še nikdar poprej. Vsega skupaj vozilo se je oba dni na Gorenjski in na Kamniški progi okoli 16.000

osob na razne kraje. Posebno veliko vozilo se jih je v Kamnik k tamošnji slavnosti.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 7. do 13. avgusta 1892. Novorojencev je bilo 24 (=40.7‰), umrlih 16 (=27.1‰); mej njimi 4 za jetiko, 12 pa za različnimi boleznimi. Tujci so bili mej njimi 3 (=18.7‰), iz zavodov pa 3 (=18.7‰) Za infekcijskimi boleznimi in sicer za oslovskim kašljem sta oboleli 2 osebi.

— (Zdravstvena previdnost.) Piše se nam iz Kamnika: Prefekle dni umrla je tú posestnica pl. F. za davico — tako sta dva zdravnik a bolezen diagnosticirala — a kako smo se začudili, ko umrle niso takoj odnesli v mrtvašnico in vse razkužili, ko se do danes še ni prav nič ukrenilo. In čujte — mrtvec leži celo v hšči, kjer tudi tujci z malimi otroci stanujejo, in leži celih 67 ur na mrtvaškem odru!! Ste li že slišali kaj takega?! Kje so tu zdravstveni zakoni, gosp. dr. Binter?! Seveda, ako bi revež umrl, takoj ukazali bi ga odnesti v mrtvašnico, ali ker je baronica — „das ist was anderes“!

— („Slovensko politično društvo“) za Štajersko ima v nedeljo 21. t. m. popoldne ob 1/4. uri shod v prostorih Celjske čitalnice. Razgovarjalo se bode o zadnjih oemškoliberalnih izjavah in pa kako stališče naj zavzema društvo nasproti razporu na Kranjskem.

— (Častnim občanom) imenovala je občina Lombar pri Mariboru g. Janeza Pahernika, veleposestnika in trgovca z lesom v Vuhredu zaradi njegovih posebnih zaslug za občino.

— (Najdba.) Krasen granit našla sta brata A. in V. Walland na svojem posestvu blizu Oplotnice na Spodnjem Štajerskam. Zdaj imata že 20 delavcev, a v kratkem bodeta pomnožila to število nad 100. S tem bode veliko pridobila Oplotnica in Čadramska župnija.

— (Za vinorejce.) Početkom bodočega meseca pojde iz Maribora in okolice več vinorejcev na Bizeljsko ogledat si tamošnje nove gorice, v katerih so nasajeni samo ameriškanski trsi. Posebno se zanima za to stvar c. kr. okrajni glavar v Mariboru g. Kankovsky, ki bode oskrbel tudi znižano vožnjo za dotičnike.

— (Iz domačih zdravilišč.) V Slatinske toplice na slovenskem Štajerji došlo je do 12. t. m. 1360 strank ali 2184 osob.

— (Slovenske ljudske šole v Gorici.) Kakor poroča Goriški „Il Rinnovamento“, je mestni šolski svet Goriški sklenil v svoji zadnji seji poročati deželnemu šolskemu svetu, glede na obravnavo komisije, v tem smislu, da v Gorici ni potrebe ustanoviti slovenske ljudske šole. Če je to res, potem bi bila to skrajna predrznost in preziranje opravičenih prošelj Goriških mestnih Slovencev.

— (Vožne cene iz Trsta v Benetke) znižal je avstrijski Lloyd početkom tega meseca. Tja in nazaj se plača zdaj 9 gl. v I. in 6 gl. v II. razredu (prej 12 in 9 gl.). Samo tja se plača 6 gl. v I., 4 gl. v II. in 2 gl. 50 kr. v III. Vse cene računijo se v zlatu.

— (Občinske volitve v Zagrebu.) Z včerašnjo ožjo volitvijo končane so občinske volitve. Vladni kandidat dobil je 20 glasov, opozicijski 18. Občinski zastop Zagrebški ima torej 25 vladnih pristavev in 15 članov združene opozicije.

— (Štrajk v Zagrebu.) Zagrebški zidarji ustavili so delo, zahtevajoč, osemurnega delavnika in povišanja plače.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 18. avgusta. „Novi List“ javlja iz baje zanesljivega vira, da bode skupščina v prihodnjem zasedanji najbrže zavrгла novo trgovinsko pogodbo mej Avstro-Ogersko in Srbijo, vsaj vlada da je o tem popolnoma preverjena.

Potsdam 19. avgusta. Pri včerašnjem paradnem dinerju napil nemški cesar avstrijskemu cesarju povdarjajoč, da je zveza mej Avstro-Ogersko in Nemčijo porok evropskemu miru.

Beligrad 19. avgusta. Metropolit Michael izjavlja v uradnem listu, da so listine, priobčene v „Svobodi“ in tičoč se njegove osebe, apokrifne.

Helsingfors 19. avgusta. Iz Rusije v Wiborg došel častnik umrl za kolero.

Havre 19. avgusta. Doslej se primerilo 12 slučajev koleri podobni bolezni. Tri osebe umrle.

Interlaken 19. avgusta. V Grindelwaldu pogorelo 80 hiš. Požar še ni pogašen. Škoda velikanska.

Poslano.

Ob priliki občnega zborovanja „Tolminskega učiteljskega društva“ dne 16. t. m. je zbrano učitelstvo v Tolminu navdušeno napilo in brzojavnim potom srčno voščilo g. Spinčiču čilost in trdno zdravje na mnogaja, mnogaja leta. Ker je podpisani prejel odgovor od g. Spinčiča tudi brzojavnim potom, ko se je že učitelstvo razšlo, javlja ga podpisane dotičnim soudeležencem v prijetno znanje tem potom. Odgovor slóve:

„Zahvaljujoč pozdravljam zbrano učitelstvo z vročo željo, da uspešno deluje za omiko „našega“ naroda. Živeli!“

V Kamniku, 17. avgusta 1892.

Spinčič.

V Tolminu, 18. avgusta 1892.

And. Vertovec.

Zahvala.

Uljudno podpisani odbor si šteje v prijetno dolžnost, izreči vsem, ki so na kakršnikoli način pripomogli, da se je pevska slavnost „Slovenskega pevskega društva v Ptuiju“ vršila tako velikansko, končala tako častno in uzorno, svojo najtoplejšo zahvalo.

Posebno zahvalo pa zasluži „Slavnostni odbor Šoštanjski“, na čelu mu gospoda Ivan Kačič in Ivan Kramar, slavno „Županstvo trga Šoštanjskega“ za svojo naklonjenost društvu, koje je po kazalo posebno s tem, da je blage volje dovolilo telovadbo na Glavnem trgu, slavno „Sokolska društva“ in njih deputacije, osobito pa „Sokol Zagrebški“, „Sokol Ljubljanski“ in „Sokol Celjski“ za eksaktno telovadbo, deputacija „Slovenskega pevskega društva na Dunaji“ za izbornu petje, mili nam bratje Hrvatje iz Zagreba, Primorskega in Dalmacije za njih mnogobrojno navzočnost, s koje so povečali slavnost, in konečno vse čestite pevke in pevci, združeni v mogočnem zboru.

Hvaležno se moramo nadalje spominjati tudi nepričakovano krasnega in gostoljubnega vzprejema Žalskih rodoljubov in krasotice na Žalskem kolo-dvoru in sploh na vseh postajah od Žalca naprej do Šostanja; vsemu prebivalstvu prekrasne Savinjske in Šaleške doline, koje nas je vzprejelo tako navdušeno, bodi prisrčna zahvala. Pozabiti ne smemo tudi vrle godbe „Zagrebskega prostovoljnega gasilnega društva“ s svojim kapelnikom g. Stoeklom, katera je svojo nalogo z občnim odobravanjem častno rešila.

Vsem in vsakemu kliče še jedenkrat „pre-srčna hvala“

Odbor „Slovenskega pevskega društva v Ptuiju“.

Tuji:

18. avgusta.

Pri **Mališci**: Trudak, Karples, Musch, Humer z Dunaja. — Nestroj, Scheutz iz Gradca. — Mandler, Lavrič, Jazbic, Lloyd iz Trsta. — Kotnik iz Vrhnike. — Wölfling iz Velikih Lašč. — Steiner iz Maribora. — Pogačnik iz Kranja.

Pri **Slemu**: Holterhoff, Kubin, Poznik, Maurer, Kaiser, Deutsch, Berger, Wallovich iz Gradca. — Počkaj, Widman, Jesser iz Trsta. — Blaž z Reke. — Ploh iz Prage. — Selar iz Rakeka. — Frei iz Berolina.

Pri **južnem kolo-dvoru**: Tiefenbach iz Trsta. — Lazzovich iz Gorice.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- ovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nego	Mo- krina v mm.
18. avg.	7. zjutraj	739.6 mm.	18.2° C	sl. svz.	jasno	
	2. popol.	737.3 mm.	32.0° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	736.6 mm.	24.3° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 24.8°, za 5.9° nad normalkom.

Dunajska borza

dne 19. avgusta t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	96.45	96.25
Srebrna renta	96.15	95.95
zлата renta	114.05	114.00
5% marcna renta	100.45	100.50
Akcije narodne banke	1000.00	1000.00
Kreditne akcije	316.00	315.75
London	119.60	119.60
Srebro	—	—
Napol	9.49	9.49
C. kr. cekini	5.68	5.68
Nemške marke	58.55	58.52 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	184
Ogerska zлата renta 4%	—	111
Ogerska papirna renta 5%	—	100
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obh. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	117
Kreditne srečke	100 gld.	192
Rudolfove srečke	10	24
Akcije anglo-avstr. banke	120	154
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	237

Krepek učenec

se vzprejme takoj v trgovini z mešanim blagom v večjem kraju na **Gorenjskem**. (926—3)

Dopise je poslati upravnistvu „Slov. Naroda“.

Prodajalnica s specerijskim blagom

(943)

na lepem prostoru sredi trga, kjer je c. kr. okrajno glavarstvo, sodišče in notar ter več tovarn,

se takoj proda ali v najem dá.

Kje? pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Ravnokar izišel je:

Občni zemljevid Kranjske.

Po uradnem gradivu z označenjem okrajnih glavarstev in davkarskih okrajev ter razvrstitve ljubljanske škofije izdala in narisala (947—1)

Emilij Jahnz in Ferd. pl. Genzič.

Cena 80 kr., po pošti 3 kr. več.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg.

Stroj za rezanje stisnjenih drož

(jako praktičen za destilovanje drož)

priporoča (841—5)

Nik. Radulović, Gradec.

Čezik zastoj in frankovano.

Proti

kašlju in prehlajenju, zlasti pri otrocih; proti zasli-senju, boleznim v vratu, žolodei in na mehurji se najbolj priporoča (810—6)

koroški rimski vrelec

— pristna naravna tekočina —

— najfinejša namizna voda. —

Zaloga v Ljubljani pri M. E. Supan-u.

Luskinina voda

in

Esprit-Bérénice

imata svojstev, ki zabranjujejo, da ne izpadajo lasje, ko bi se po vna-nje na to uplivalo. To se doseže s tem, da se lasišče čisti, varuje boleznij, zabranjuje napravo luskin, lasem odpravlja toliščo in odpravlja kisline, ki nastajajo s potom.

Vsak večer, predno se gre spat, pomoči se lasišče s to luskinino vodo in zjutraj, ko se je lasišče skrbno izčesalo, udrgne se „Esprit Bérénice“, ki krepeča lasne korenine.

Jedenkrat na mesec naj se pa lasje in lasišče z mlačno vodo, v kateri je boraks raztopljen, umijejo in potem večkrat s toplo vodo splaknejo. Razstopi naj se 50 gr. boraksa v litru tople vode.

Steklenica luskinine vode stane 60 kr., steklenica Esprit-Bérénice 40 kr.

Piccoli-jeva lekarna „Pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (59—6)

Št. 16.272.

Razglas.

(900—3)

Pri podpisnem magistratu izpraznjeno je **jedno mesto Primož Auer-jevih ustanov** z 52 gld. 50 kr. na leto.

Pravico do te ustanove imajo ubogi otroci Ljubljanskih meščanov, pred vsem pa otroci ubogih izdelovalcev barok in pa sorodniki ustanovnika, dokler se sami preživeti ne morejo.

Prošnje, podprte s potrebnimi dokazili, uložiti je

do konca t. m.

pri podpisnem uradu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

4. dne avgusta 1892.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-vaječo sredstvo proti kurjim očenom, tuljem na pod-platih, petah in drugim trdim praskom kože.

Veliko priznanih pisem je na na ogled v glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna (524) Meidling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grebel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Bressan A. Aichinger; v Trgu (na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfen-bergu A. Huth; v Kranju K. Šavnik; v Rad-goni C. E. Andrien; v Idriji Josip Warto; v Radovljici A. Roblek; v Celji J. Kupferschmid.

NOVO!

NOVO!

Zanimiva in zabavna je moja tukaj prvič na prodajo izložena igrača

borilca.

Dva smešna očka, trdno narejena, oblečena kot herkula, borita se, držeč se za roke, da kaj smešnejšega še ni bilo videti. To se lahko in gotovo izvršuje brez vsakeršne priprave, tako da more tudi najmanjši otrok sam oživiti igračo. Ako hočete sebi in svojim otrokom narediti veselje, prosim, počastite me s svojim obiskom. Ta igrača vzprejeta je bila povsod z največjim odobravanjem.

Cena paru 50, 60 kr., boljše vrste iz papir-maché 1 gld. in 1 gld. 20 kr., iz stisnjene papirja prve vrste 1 gld. 50 kr. in 2 gld., večji komadi 3 gld.

Prodajalo se bode le malo časa v Tonhalle.

Ad. Rissmann, lastnik mnogih častnih diplom. (883—14)

10 goldinarjev

stane pri meni en modroc na peresih (Federmatratze). Ti modroci so solidno iz najboljših tvarine narejeni, imajo po 30 dobro vezanih, močnih peres iz naj-boljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapcirani in močnim platnenim cvilhom preoblečeni ter 10—15 let nobenih poprav ne zahtevajo. Pri naročilih z dežele naznani naj se vselej natančna mera postelje v notranji luči. — Ako se torej dobi za 10 gld. dober tapciran modroc na pe-resih, je pač neumestno kupovati malovredne nadomestke, kateri pravemu na-menu, imeti dobro posteljo, ne ustrezajo.

ANTON OBREZA, tapcirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4. Lastnikom hotelov, vil, kopelij in zavedov popust od cene.

Žištaste žimnice za vsako posteljo na-vadne velikosti po 8 gld. 90 soldov; z afrikom tapcirane in s cvilhom preoblečene po 15 gld. (714—19)